

Steypafinalurnar 1999 – VÍF

Tríggir spælararar hjá VÍF koma heim við flúgvvara

Hondbóltur: Óluva Poulsen, Randi Kúrberg og Laila Friis koma allar heim úr útlandinum til finaluna

EMIL L. JACOBSEN

Um VÍF-kvinnurnar verða flúgvandi í steypafinaluni í dag er ilt at siga, áðrenn dysturin er byrjaður, men í øllum førum hava tríggjar av teimum verið á flogi fyrri at koma heim til finaluna.

Randi Kúrberg kemur heim úr ferju, meðan Óluva Poulsen og Laila Friis, sum báðar eru farnar til Danmarkar í útbúgvingarørindum, eisini eru komnar heim við flogfari til dystin í dag. Andrea Nielsen, sum er

systir teir helst meira kendu Inga og Áka Olsen, er næst-elst á VÍF-liðnum, og hon sigur, at spenningurin er stórir undan dystinum í dag.

– Serliga tær ungu hava nervar, men ein skal jú helst hava eitt sindur av nervum áðrenn ein dyst, sigur hon.

VÍF flutti niður í 2. deild næstseinasta kappingarár, men vann sær uppflyting longu árið eftir og er tí aftur í 1. deild, har liðið hevur staðið seg betur enn uppflytarar annars sum oftast gera.

– Tað er stórir munur á

at spæla í 1. og 2. deild, og vit høvdu ongantíð ventað at verið nummar eitt – í øllum førum ikki fyrr enn næsta ár, sigur Andrea, sum heldur, at liðini í dag hava eins góðar møguleikar fyrri at vinna.

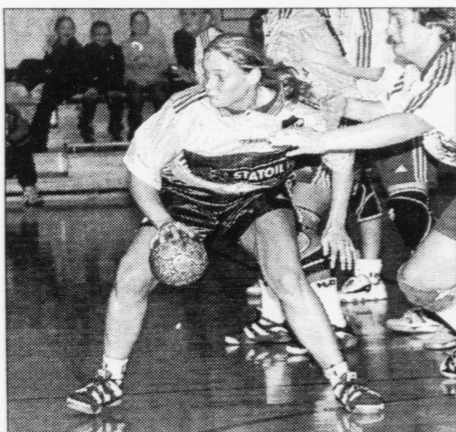
– Dystirnir í ár hava verið javnir – ikki bert millum okkum og StÍF, men sum heild, tó við onkrum undantøkum. Vit eru væl fyrri, haldi eg, og allar eru klárar, sigur hon.

Nicolina Joensen keikti fótin undir venjing hóskvöldið, men spælir, og Lóna Rapa, sum hevur verið

smáskadd stóran part av árinum, spælir eisini, eins og hon hevur gjørt allatíðina.

Tað hevur ikki gingið heilt eftir vildi hjá VÍF í landskappingini í seinastuni, og frá at vera bert eitt stig frá oddasessinum er liðið nú dottið niður á miðjuna á stigatalvuni. Men uppflytararnir úr Vestmanna eru so komnir í steypafinaluna, og tað má metast sum ein stór framgongd fyrri VÍF, har kvinnuhondbólturin helst meir enn aðrastaðni hevur havt trupult við at liva upp til traditiónirnar hjá monnum.

Óluva Poulsen er ein av trimum, sum kemur heim til finaluna

Tann betra verjan vinnur

Hondbóltur: Sámál Joensen roknar við, at verjuspælið fær størstan týðning í finaluni í dag

EMIL L. JACOBSEN

Sámál Joensen hjá VÍF roknar eins og allir hinir spælarararnir við einum jøvnum dysti í dag. Higartil hava mansliðini hjá VÍF og StÍF spælt tríggjar ferðir móti hvørjum øðrum, og meðan vestmanningar vunnu fyrsta dystin, hevur StÍF vunnið tveir teir seinastu – báðir í Vestmanna.

– Fyrra dystin í Vestmanna taptu vit stórt, og tað úrslitið endurtekur seg ikki í dag. Í seinna dystinum var munurin ikki so stórir, og tað verður hann heldur ikki hesuferð, sigur Sámál Joensen, sum saman við Áka Olsen skjýtur tey flestu malin hjá VÍF.

– Tað hevur týðning fyrri okkum at fáa verjuna at rigga betur, enn hon hevur gjørt higartil. Tað hevur gingið framá við tí í seinastuni, sigur Sámál, sum leggur dent á týðningin, tað hevur hjá teimum at stødga skjótalopunum hjá StÍF.

Hann roknar við, at strándingar fara at dekkja offensivt, og at tað verður liðið, sum hevur betru verjuna, sum vinnur.

StÍF favorittur:

VÍF hevur verið føroyameistari tvey tey seinastu árin, men í ár hevur tað gingið meira misjavn. Kappingin í ár er nógv javnari enn hon hevur verið, og hóast vestmenningar hava tapt fleiri dystir bæði í grundspælinum og í endaspælinum, so eru allar súðir ikki syltar, verið enn so.

– Vit hava verið rættliga

ónøgdir við tapin í endaspælinum, og tað kom illa við hjá okkum, at venjarin Daniel Rapa bleiv skaddur, men vit hava framvegis møguleikan, bæði í landskappingini og í steypakappingini, sigur Sámál Joensen, sum sjálvur byrjaði eitt sindur spakuliga, men er komin meir og meir við sum kappingin hevur gingið.

– Tey flestu halda ivaleyst, at StÍF er favorittur í dag, eisini tá tú hugsar um úrslitini okkara millum, men tað passar okkum fint, um so er. Eg haldi eisini, at tú merkir tað á prátinum í bygdini, at vónirnar ikki eru heilt so stórar, sum tær hava verið, sigur Sámál.

Men hóast vestmenningar kanska ikki hava so stórar vónir til sít lið sum teir onkuntíð fyrr hava havt, er væntandi, at teir koma til Havnar í stórum tali. Tað hevur altíð verið stutt millum Vestmanna og Havnina í hondbóltshopi, og eftir hvat skilst verður eisini skipað soleiðis fyrri, at bussar koyra. So dysturin millum VÍF og StÍF verður kanska eins harður uttanfyri vøllin, sum hann er inni á gólvinum.

Sámál Joensen roknar við, at verjurnar fara at fáa størsta týðning í dystinum í dag. – Tey flestu halda ivaleyst, at StÍF er favorittur, og tað passar okkum fint, sigur hann